

DOCUMENT

Dates : 6 juin 2006

Sources : Journal Diari d'Andorra - Archives privées de Christian Guillard.

Titre :

El conflicte de Radio-Andorra és a punt de tancar-se després de 25 anys de polèmica

Descriptif : Article sur la nature des accords tripartites entre le gouvernement d'Andorre, le gouvernement espagnol et les héritiers de Jacques Trémoulet.

<http://www.aquiradioandorra.com>

Reproduction interdite sans autorisation.

RADIODIFUSIÓ

Les diferents parts del conflicte de Ràdio Andorra es troben a punt de tancar un acord que posi fi a una pugna que té una trentena de treballadors per indemnitzar, a més d'altres creditors (en total més d'un milió dos-cents mil euros), i un edifici en litigi a Encamp.

El conflicte de Ràdio Andorra és a punt de tancar-se després de 25 anys de polèmica

■ Espanya cediria a Andorra l'edifici d'Encamp si no s'usa amb fins lucratis i el Govern pagaria les indemnitzacions ■

Ricard Poy
Andorra la Vella

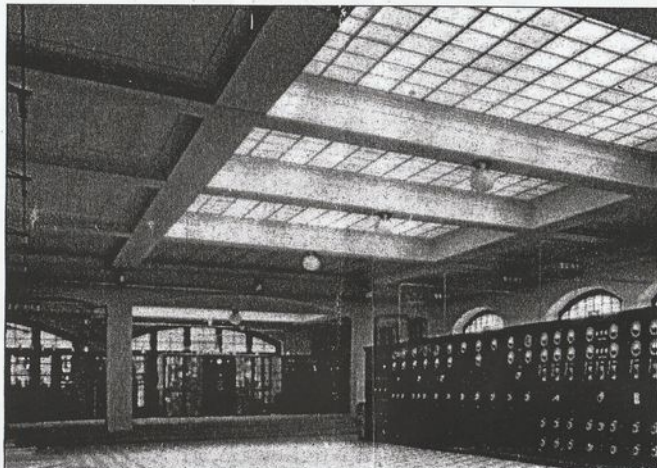
"Aquí Ràdio Andorra."

El 26 de març del 1981 s'escoltava per últim cop la mítica frase que havia portat des del 1939 i de manera ininterrompuda el nom d'Andorra a tot Europa. Quedaven enrere més de quatre dècades en què Ràdio Andorra s'havia convertit en un referent en el món de la radiodifusió. En les èpoques daurades, als anys 50 i 60, va aconseguir audiències milionàries de tot el continent.

El 1981, va expirar la concessió del Consell General per a l' explotació de l'emissora. En el moment del tancament, els propietaris (hereus del fundador Jacques Trémoulet) es van declarar en fallida i com que no tenien possessions a Andorra (vivien a França) no van fer front a les indemnitzacions. L'e-

espanyol, que havia cedit l' explotació a Trémoulet. Començava així una llarga travessia pel desert d'un conflicte enquistat durant un quart de segle. Segons fonts properes al cas, una trentena de treballadors de l'última època van quedar pendents de cobrar en total (amb l'actualització corresponent després de 25 anys) uns 800.000 euros. A aquesta xifra cal sumar-hi uns 400.000 euros corresponents a altres creditors de Ràdio Andorra. En total s'estaria al voltant d'un milió dos-cents mil euros. Un altre tema en disputa era l'edifici d'Encamp amb els terrenys adjacents. La família Trémoulet i l'Estat espanyol van mantenir un litigi constant sobre qui era el titular de les instal·lacions encampadanes. La justícia andorrana de l'època no va estar gaire fina i, davant la falta d'acord sobre qui havia de fer front als deutes i què passava amb l'edifici, el plet es va allargar indefinidament sense avenços substancials.

En el 25è aniversari del conflicte, sembla que arriba la llum al final del túnel. Les diferents parts ja estan d'acord en com s'ha de plasmar la solució final. La família Trémoulet renunciaria a la reclamació sobre l'edifici de Ràdio Andorra, que quedaria a disposició de l'Estat espanyol. Madrid cediria l'edifici gratuïtament a Andorra a canvi que no s'utilitzés amb fins lucratis i que s'hi instal·li algun servei públic.

Les instal·lacions als anys 50 eren unes de les més modernes d'Europa.

F. GALINDO

Història

Naixement

El 19 d'agost del 1935, el Consell acordava una concessió radiofònica a un andorrà, que és ratificada pels coprínceps el 1938. Jacques Trémoulet havia comprat a l'andorrà la concessió.

La guerra

Les emissions del període 1940-1945 són polèmiques. Trémoulet és condemnat a mort per pronzi, però escapa amagat a Espanya.

França arriba

França decideix que també té dret a tenir una emissora a Andorra i el 1952 instal·la una ràdio, tot i l'oposició del Consell. Acabarà sent Sud Ràdio.

Ultimàtum

El 1961 el Consell llegalitza la

SUD RÀDIO. ES HA FET UN CANVI que no es pagarà mai.

Final de la història

Un cop acabada la concessió, el 1981. Sud Ràdio es privatitza i marxa a Tolosa. Ràdio Andorra tanca i comença el conflicte.

"Les antenes més altes d'Europa"

Amb "les antenes més altes d'Europa", Ràdio Andorra es va convertir en un referent europeu en el món de la radiodifusió. L'extraordinària potència dels emissors, amb 100.000 volts i la situació privilegiada a dos mil metres al llac d'Engolasters, van permetre que els programes arribessin amb gran claredat a tots els racons d'Espanya i França. Potser el programa més famós de l'emissora va ser *El concierto de los radioyentes*, que va aconseguir rebre milers de cartes d'espectadors que volien dedicar una cançó. La fama era tan gran que venien autobusos de turistes per veure en directe els programes radiofònics.

A França va ser l'única emissora privada independent durant la Segona Guerra Mundial i corria el rumor que els equips d'emissió havien estat regalats per Goebbels el 1939.

Publicitat de Ràdio Andorra.

L'antena, en un triptic.

El propietari, Jacques Trémoulet, sempre va estar envoltat de polèmica i fins i tot va ser condemnat a mort per col·laboracionisme amb els nazis, tot i que va ser rehabilitat el 1949. El declivi de l'emissora va co-

mençar el 1962, amb la substitució de la direcció per l'equip que dirigia Ràdio Tanger. La programació va variar substancialment i Ràdio Andorra va començar a perdre embranzida.

Espanya vol garanties que no es farà negoci amb la construcció o els terrenys. El Govern andorrà es faria càrrec del pagament de les indemnitzacions als treballadors i als creditors.

Les negociacions han estat a quatre bandes: Govern andorrà, govern espanyol, hereus de Trémoulet i l'administrador pòstum de Ràdio Andorra, Gualbert Osorio, que va ser l'últim director de l'emissora. Per al tancament definitiu, només caldria arreglar alguns serrells, però es preveu que podria quedar enllestit en uns tres mesos. La sortida final està lligada a l'acord polític entre els dos països. Tots dos governs han inclòs Ràdio Andorra dins de les agendes de les trobades bilaterals. Per part espanyola, l'encarregat de la negociació ha estat el secretari d'Estat per als afers de la Unió Europea, Alberto Navarro, que també s'encarrega de les relacions amb Andorra. Un cop Juli Minoves i Alberto Navarro van consensuar la voluntat de trobar un acord polític, han quedat només els aspectes tècnics del pacte, que s'intentarà que pugui quedar signat abans que acabi l'octubre.